

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 17 червня 1982 року № 73 (3113) Ціна 2 коп.

ЗВІТ НОВАТОРІВ ОБЛАСТІ

У Москві на ВДНГ СРСР в одному з найбільших павільйонів діє Центральна виставка науково-технічної творчості молоді НГТМ-82, присвячена XIX з'їздові ВЛКСМ. Більше 45 тисяч юнаків та дівчат, які працюють в різних галузях народного господарства, демонструють майже 10 тисяч експонатів.

Центральна виставка підбиває підсумки Всесоюзного огляду науково-технічної творчості молоді, який проводиться з метою забезпечення масової участі юнаків і дівчат у підвищенні ефективності виробництва, прискоренні науково-технічного прогресу, кращого використання резервів виробництва і поси-

лення режиму економії. Творчим звітм молодих новаторів Кіровоградщини можна назвати їхню участь у виставці. Одним із головних завдань, над яким трудяться винахідники області, є ліквідація ручної і малокваліфікованої праці. У розділі «Мо-

(Закінчення на 2-й стор.)

УРОЧКИСТІ ЗБОРИ

Позавчора в будинку культури імені Жовтня відбулися урочисті збори представників партійних, радянських і громадських організацій обласного центру, присвячені 100-річчю з дня народження Героя Димитрова — видатного діяча болгарського та міжнародного комуністичного і робітничого руху.

У залі — також болгарські громадяни, курсанти вищого льотного училища цивільної авіації і льотно-інтурманського училища, студенти з Афганістану, В'єтнаму, Куби, Лаосу, Ангони, Кампучії та інших зарубіжних країн.

Збори відкрив другий секретар міськкому партії Ю. Г. Фоменко. Урочисто лунають Державні гімни Народної Республіки Болгарії та СРСР.

З доповіддю «Подум'яний революціонер-інтернаціоналіст» виступив голова правління обласної організації товариства радянсько-болгарської дружби В. А. Долішяк.

Про братерські зв'язки двох великих народів, дружбу кіровоградців з болгарами розповів голова керівного комітету товариства радянсько-болгарської дружби заводу «Червона зірка» Є. П. Бугайчук, керівник клубу інтернаціоналістської дружби СШ № 14 імені Георгія Димитрова Є. А. Фролова, учасник визволення Болгарії від німеччини-фашистських загарбників Герой Радянського Союзу М. Ю. Єременко, громадянин НРБ, курсант Кіровоградського льотно-інтурманського училища Костя Андонов.

Учасники зборів надіслали вітального листа на адресу Толбухінського відділення Всесоюзного комітету болгаро-радянської дружби.

УДАРНА БУДОВА

ГАВАНА. Ударною будовою кубинської молоді оголошено цукровий завод, споруджуваний з допомогою Радянського Союзу в провінції Лас-Тунас.

Партія і уряд Куби доірають Спілку молодих комуністів найважливішій будові п'ятиріччя. Серед них — «малий БАМ» — реконструкція центральної залізниці, будівництво металургійних гігантів у провінції Ольгін, два цементних заводи.

Понад 500 будівників цукрового заводу в Лас-Тунасі, більшість яких становить молодь, взяли на себе зобов'язання достроково виконати план нинішнього року, максимально ефективно використовувати техніку і ресурси.

(ТАРС).

«ЗЕЛЕНИМ ЖНИВАМ» — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ! — ПІД ЦИМ ДЕВІЗОМ ТРУДЯТЬСЯ СЬОГОДНІ ТИСЯЧІ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ КІРОВОГРАДЩИНИ, ВТІЛЮЮЧИ В ЖИТТЯ ПРОДОВОЛЬЧУ ПРОГРАМУ.

Щоранку, лиш засвіє, тишу полів біля Нечаївки порушує гул деїгунів — починається заготівля кормів. Важливо вчасно зібрати багаторічні трави. Це добре розуміють молоді трудівники колгоспу «Дружба» Компаніївського району. Нині вони успішно трудяться на заготівлі найціннішого корму — сіна.

рій Суховерко та Микола Назарко після закінчення робочого дня теж вийшли свої самосиди на кормове поле, здійснюючи щодоби 3—5 надпланових рейсів. А Микола Загрічук «змінив» свого легкового автомобіля на вантажного.

Гут же, на полі, познайомилися з бухгалтерами Галиною Гуровою, Вален-

тиною Тельтою, Світланою Лукач, секретарем комсомольської організації колгоспу Надією Сало. Дієчата добре вивчили кормовий клин: сівальницями працювали під час посівної, нині «болівають» за врожай. Разом з ними на полі — ще майже 30 хлопців і дівчат перевіряють валки, щоб швидше про-

сохла трава, складають вантажів сіно на причепи, в кузови машин. Приїхали помічники з Кіровограда, працівники обласних організацій. Анастолій Гервасієв давав розпорядження чітко і швидко. Петро Науменко, Анастолій Бурико, Ігор Бондаренко, Ігор Винокуров, Наталія Снастіна, Юрій Моргуль отримують завдання. Це майже сорок чоловік

Гаряча пора сінокосна

— Ось на цій ділянці, — говорить заступник голови колгоспу по кормовиробництву Анастолій Гервасієв, — косовицю веде передовий комсомольсько-молодіжний екітаж. Досвідчений комбайнер Микола Слинченко та його помічник комсомолец Микола Тросяний косять люцерну вранці з 4 до 8 години, щоб у рослинах найбільше збереглося каротину. Ми запланували почати косовицю бобових трав на початку бутонізації і закінчити, як вони почнуть цвісти. Тож запропонований передовим екіпажем темп (щодня — півтори норми) підтримують й інші механізатори.

Коли ми наблизилися до комбайна А. Гервасієв подав механізаторам знак зупинити агрегат. — Сіно буде першокласне, — задоволено відзначив Микола Гнатів Слинченко і похвалив свого напарника. — Не забув Микола хліборобської науки в армії. Завдяки його старанності ми вийшли на перше місце у змаганні серед женців господарства.

Самоаїддано трудяться комсомольці колгоспу й на інших ділянках «зелених жнив». Як і М. Тросяний, недавно закінчили службу в армії Віктор та Олександр Шевцови. Олександр — електрик, Віктор — механік. Брати виявили бажання під час заготівлі кормів допомогти механізаторам, працюють на машині для підбирання з валків просохлої трави.

Комсомолец Анастолій Лапідський вивозить гній з ферми. До обіду вправляється із завданням, а після обіду своїм Т-40 доставляє з поля на тік, де закладають скирти, 4—5 причепів трави. Водії Анд-

стають до роботи.

Зростає потік автомобілів, тракторів з причепами, що доставляють сіно на тік. Тут роботу очолює заступник бригадира тракторної бригади Анастолій Бойко. Дає поради скиртоправам, допомагає сам. Звершено вже дві скирти, закладаються дві нові.

Комсомолка Валентина Струк, заступник керуючого першим відділком, веде облік робіт. Методом активного вентильовання заготовлено вже 170 тонн сіна. Планове заздання виконано. А всього у відділку буде заготовлено 880 тонн цінного корму.

На звільнені площі відразу ж виконують поливальники. Зранку й до вечора над полем перебиваються барвисті райдуги. На зрешених масивах швидше підросне отава. До початку жнив можна буде отримати ще один укіс.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.
На знімку: йде косовиця багаторічних трав; яність сіна перевіряють (зліва направо) комсомолец Микола ТРОСЯНИЙ, Анастолій ГЕРВАСІЄВ, комбайнер Микола ГНАТОВИЧ СЛИНЧЕНКО.

Фото автора.

РАЙОННІ ШТАБИ
ПО ЗАГОТІВЛІ КОРМІВ ДЛЯ ГРОМАДСЬКОЇ ХУДОБИ
ПОВІДОМЛЯЮТЬ:

ОЛЕКСАНДРІВКА. За кілька днів до «зелених жнив» комсомольці колгоспу імені Дзержинського провели збори з порядком денним «Про участь молоді господарства у заготівлі сіна для громадської худоби». Розмова йшла серйозна, предметна. Говорилось про заготівлю не тільки сіна, а й інших кормових культур, про організацію праці, умови соціалістичного змагання, розглядалися питання культурного і побутового обслуговування трудівників полів.

Рішення зборів було одностайне: кожному комсомольцеві заготовити 2 тони сіна і 200 кілограмів трав'яного борошна.

Нині молоді колгоспники господарства своєю ініціативою втілюють у життя. Кожного дня збільшується цифра заготовлених молоддю кормів. На різних ділянках «зелених жнив» трудяться комсомольці. Віктор Заволока і Сергій Полудненко добиваються найвищих результатів у токуванні сіна. Всього ж колгосп запланував заготовити 300 тонн цього цінного корму, сьогодні зобов'язання виконане більш як на дві третини.

На АВМ працює величкий комсомольський колектив. Від цього значною мірою залежить вчасне приготування трав'яного борошна. Із запланованих 20 господарств вже має його 15 тонн.

ДОЛІНСЬКА. Заготівля кормів у районі стала ударним фронтом для молоді у ці гарячі червні дні. В кожному господарстві діють комсомольські нормодобувні загони. Найкращих результатів у соціалістичному змаганні добивається комсомольці колгоспу імені Горького.

До складу нормодобувного входять 30 чоловік. Очолює загін секретар комітету комсомолу колгоспу Сергій Великий. Ударно трудяться молоді колгоспники щодня. Особливо сумлінно працювали вони на минулому суботнику — за світловий день заготовили 36 тонн різноотрав'я. На суботнику відзначились подруги Олійників, Сергій і Марія, Іван Шутка, Галина Ворона.

З початку «зелених жнив» прикладом для всіх комсомольців слугує Сергій Козюга. Змінив норми хопень виконує на 160—180 процентів. Всього ж за 12 днів роботи комсомолец підібрав скошені трави на 250-гектарній площі.

ЗВІТ НОВАТОРІВ ОБЛАСТІ

(Закінчення.)

Поч. на 1-й стор.).
лоді новатори — машинобудувальники — представили верстати з числовим і програмним управлінням, автоматичні лінії та інші цікаві розробки.

Увагу відвідувачів виставки привертає оригінальний верстат-автомат, який виготовляє спеціальні скоби для з'єднання конвейерних стрічок. Впровадження його у виробництво

тільки на шахті «Світлопільська» виробничого об'єднання «Олександріввугілля» дало змогу зекономити більше п'яти тисяч карбованців на рік. Колектив авторів цього автомата очолює токарь цієї шахти Сергій Орел. Верстат ще експонується на виставці, а його вже замовляють технічні служби вугільної промисловості.

Кращий молодий раціоналізатор України інженер

Віктор Феодоров пропонує пристрій для виготовлення і базування різних загонів на токарному верстаті під час його роботи. Будь-яка майстерня може впровадити у себе пристрій для нарізання різьби на шпильках та інших подібних деталях, який розробив токарь Микола Петлицький.

У розділі «Будівництво» група інженерів на чолі з комуністом В. Кречетовим демонструє цифровий алгебричний гамма-апарат. Він дозволяє вимірювати щільність матеріалів радіаційним методом. Інженера В. Кречетова за цю розробку нагороджено срібною медаллю ВДНГ СРСР.

Немало корисного для себе побачили відвідувачі в розділі «Транспорт» — комсомольську турботу. Раціоналізатор Г. Осадчий пропонує для впровадження в пародію господарство цікавий прилад для експресдіагностики пенісних особливостей операторів, шоферів, пілотів і т. д. Прилад допомагає швидко й безпомилково визначити стан людини, а також професійну придатність її до роботи за певною спеціальністю. М. Пилипенко запропонував автолюбителям

безтрансформаторний пристрій електронного запалювання карбюраторних двигунів. Тепер ті, хто приїжджає до свого автомобіля цю новинку (до речі, ціна додаткових регулювань системи запалювання при встановленні пристрою не потрібна), зможе запустити без будь-яких пригод навіть холодний двигун як від стартера, так і рукояткою. Г. Осадчого та М. Пилипенка нагороджено бронзовими медалями виставки.

Багато оригінальних розробок і в розділі «Радіоелектроніка» та «Побут». Кіровоградські новатори комуніст А. Пирія та комсомолець В. Петровський рекомендують любителям музики досить цікаві пристрої в додаток до магнітофонів. Один із них дозволяє поліпшити стереофонічний ефект голландських телефонів. А пристрій амплітудно-фазової корекції стереофонічного сигналу усуває недоліки звукозміцачів і регулювання суб'єктивної ширини стереобазиса.

Чого тільки не побачиш у розділі «Народна освіта»! Тут прилади, котрі допомагають проводити заняття з учнями, технічні експонації засоби контролю-навчальні машини.

Кіровоградець А. Кочерженко має перший спортивний розряд з настільно-

го тенісу. Тож не дивно, що він контролює різні пристрої, що можуть стати в пригоді спортсменам. Цього разу новатор демонструє на виставці пістолет-катапульта для відпрацювання технічних елементів гри під час тренувань (сто тенісних кульок послідовно у будь-яку точку столу з необхідною швидкістю польоту, регулюється також обертаюча кулька). Оригінальний і водночас простий робот-тенісист сподобався відвідувачам і спеціалістам. Головний комітет ВДНГ відзначив автора цієї новинки бронзовою медаллю.

Втретє бере участь у центральних виставках науково-технічної творчості лікар області лікарні хірург вищої категорії Г. В. Колечкін. Цього разу в розділі «Охорона здоров'я» він показує комбінований набір категорій для проминання жовчичних ходів, який допомагає лікарям в роботі і запобігає травмуванню пацієнтів під час операцій. Лікар-стоматолог Л. І. Корчмар має у своєму доробку більше десяти вдосконалень. А виставці він запропонував

язикотримач оригінальної конструкції, який фіксує язик хворого під час лікування чи протезування зубів. Поруч можна побачити пристрій для утримання і фіксації еластичних контурних матриць при лому-

буванні на апроксимальних поверхнях зубів. Відомий на Кіровоградщині раціоналізатор Г. О. Петрушин розробив індивідуальний портативний апарат для електроголотерапії, який дає змогу хворим на різні хронічні недуги (бронхіальна астма та інші) знаходити біологічно активні точки і застосовувати самолікування у будь-яких умовах (звичайно, за призначенням лікаря).

Автор цих рядків теж брав участь у розробці вигаданих медичних пристроїв, а також представив на виставці ряд інших експонатів. Зокрема сигналізатор перемищення струми; захисний пристрій, що остерігає від перегріву різних деталей та елементів, наприклад, в електрорадіопаратурі, а також може бути використаний як регулятор температури в промисловості і побуті.

Виставка НТТМ-82 стала оглядом досягнень молоді в праці, навчанні, науково-технічній творчості. Її можна назвати своєрідним громадським університетом по поширенню технічних знань і обміну досвідом.

М. ЛИТВИНОВ,
медаліст ВДНГ СРСР,
лауреат Всесоюзних
оглядів НТТМ.

Москва—Кіровоград.
На фото: в одному із залів виставки.
Фото В. ГРИЗА.

Початок «Риску»

І.
Обідня перерва в складському цеху кіровоградського виробничого об'єднання «Друкмаш» збирала робітників із сусідніх цехів. Як кажуть, яблуку не було де впасти. А з імпровізованої сцени уже лунали карбовані рядки:

Союз республик
Трудовой,
Ты можешь, краще чет.
Ты стал во всем
перевозит
За эти шесть десятилет
лет!

Дзвенять молоді голоси, славлять рідний завод, кращих виробничників, звитяжний будинок робітників:

Труд — это всегда
трудно,
Труд у нас у всех
разный.
Кто сказал, что труд
будний?
Труд — это всегда
праздник.

Мелодія змінилася мелодією. Вірші чергуються із ритмічною прозою. Дев'ять учасників заводської агітаційно-художньої бригади на очах глядачів перетворюються у Короля і Принцесу — прод у к ц і ю, Брак, Дефіцит, Харчогорі і всюдисущого П'яницю.

Заводчани дружно аплодують.

2.
Дев'ять комсомольців агітбригади, яку очолює Євген Векслер, за чотири місяці підготували чотири тематичні програми, які показали в усіх цехах рідного підприємства.

Чотири місяці — не їхній стаж. І за цей час вони вже виступили двадцять три рази. Щоразу — з незмінним успіхом.

3.
Цього разу дісталася не тільки бракоробам і п'яницям. Дошкульні куплетні культармійці адресували і кушарам місцевої італії. Особливим успіхом користувалася пародія на пісню розбійників із мультфільму «Бременські музиканти».

Все знают, позаря —
народ горячий,
Пусть от еды все горько
плачут.

Чкалы на меню и на
К нам не подходи, к нам
не подходи,
А то нанормим.

Програма «АВВГДейки» розгортається динамічно, всі номери, як правило, відзеркалюють факти із буднів «Друкмашу».

Культармійці порушують не тільки заводські проблеми (хоч це і основна тематика), а періодично критикують і будівельників:

Мне квартира — высший
класс —
В новом доме дали.
У подъезда целый час
В луже нас спасали.

Не обминають увагою агітбригади і місцевий транспорт. Наблизіє питання сьогоденного дня.

Обідня перерва закінчується. Закінчується і виступ агітбригади. Заводчани запитують один в одного:

— Неужто не наши? За-
водські?
— Та наши ж. Дивися, он Виктор Доргогой, палачик, а поряд Юрка Подольин, працює токарем.

Виступ закінчено. Культармійці розходяться по робочих місцях.

4.
Репетирують вони практично щодня. Нерідко двічі на день (в обід і після зміни). Іноді збираються і у вихідні.

Вони шліфують кожну жест, кожну мізансцену, музичну фразу і музичну паузу. Вони вчать свій мовірно важкий справі — контакту із глядачами.

Сценарій — плід їхньої творчої фантазії. Євген Векслер розписував діалоги, складав вірші, підбирав музику. В програмі «АВВГДейки» використано 22 мелодії.

22 мелодії шагають про назву колективу, то всі одноставно ризикують назвати агітбригаду різноманітним словом «Риск». Риск у мистецтві — це пошук. А без пошуку не буває творчих злетів.

В. ГОНЧАРЕНКО.
м. Кіровоград.

ТВОРЧИСТЬ

ЕКСПЕДИЦІЯ «ЛІТОПИС ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ»

У роки Великої Вітчизняної війни в складі Військово-Повітряних сил країни з жінок-добровольців було сформовано три загони. Льотчиці вели повітряні бої, розчищали шлях нашій піхоті, танкам, допомагали військам у про-

ши відстань 343 кілометри. З блискучою атестацією командування в травні 1941 року наша землячка стала командиром ланки аероклубу. В небі Москви вона вчила літати молодих. Війна. Уряд доручив М. М. Раскової формуван-

аеродром гудів удень і вночі.

Знахобний ворог рвався до Сталінграда. 586-й авіаполк був направлений на береги Волги, на захист Саратова. Почалося бойове життя. У вересні 1942 року Євгенія Прохорова у

У своїх спогадах, розміщених у книзі «В небі фронтів», колишній командир ланки винишувачів К. Л. Панкратова згадує: «Наприкінці 1942 року нам доручили супроводжувати до лінії фронту літаки, котрі транспортували кров для тяжкопоранених. Нелегко то були польоти. Здіймалися в небо виключно в нелютну погоду, аби не зустрітися з ворогом. Під час одного з таких вильотів ми втратили командира ескадрильї старшого лейтенанта Женю Прохорова. Всі ми дуже тяжко переживали її загибель...»

А 586-й жіночий авіаполк, полк Жені Прохорової, продовжував громити ворога, пройшовши бойовий шлях від Волги до Відня — столиці Австрії. За час війни полк здійснив понад 4400 бойових вильотів, провів 125 повітряних боїв, знищив 38 ворожих літаків.

Славні, добрі подруги не поверталися з польотів. Гірко... Олексій Маресєв якось написав: «Важко переоцінити внесок жінок у перемогу над ворогом. Багато з них лишилося на полі бою, виконавши свій священний обов'язок воїна. Вони любили життя, хотіли вчитися, рости, хліб і дітей, та коли було потрібно — не вагаючись, ішли назустріч небезпеці і вмирали. Вони знали, що віддають своє молоде життя в ім'я великої мети...»

В ім'я людей і прекрасного на землі й загинула наша слава землячка Є. П. Прохорова — вихованка Знам'янської комсомольської організації.

Цікаві, хвилюючі матеріали про відважну льотчицю зібрані чергою слідопити, юні крєззнавці міської середньої школи №3, де колись навчалася Прохорова. Її ім'я носить кращий піонерський загін школи.

О. РЯБОШАПКА.
м. Знам'янка.
На знімку: Є. ПРОХОРОВА.

З гвардії крилатих

ризі ворожої оборони. У складі 586-го винишувального авіаполку ППО командиром ескадрильї служила старший лейтенант Євгенія Пилипівна Прохорова.

Закінчивши середню школу і здобувши робітничу професію в Знам'янській школі ФЗН, Женя Прохорова поїхала до Москви. Працювала там ученицею наладчиків верстатів на підшипниковому заводі. Дівчина мріяла про небо, марила ним, чекала того дня, коли птахом пірне в голубий простір.

У 1934 році комсомолка Прохорова звернулася у заводський комітет комсомолу з проханням направити її навчатися льотній справі. Без відриву від виробництва закінчила школу планеристів, і відбулося довгождане побачення з безмежним повітряним океаном.

Польоти. Вони стали святом для дівчини найщасливішими днями її життя. З 1936 року Євгенія Прохорова — учасниця щорічних повітряних парадів, де очолює жіночі екіпажі на «УТ-1». На літаку конструкції Яковлєва бере участь у перельоті Ленінград—Москва. І ось перша нагорода — знак «За активну оборонну роботу».

Літала вдень і вночі. Радісно світилися очі, коли сідала в кабінку літака. У 1940 році Є. П. Прохорова стає комуністом. І в цьому ж році на одномісному планері «Рот-Фронт-7» вона встановлює два світових рекорди для жінок: піднявшись на висоту 3396 метрів і подолав-

«Скільки жінок-фронтовиків!» — так називалася стаття, надрукована в «Молодом комунарі» 4 травня ц. р. Ми зверталися до читачів з проханням розповісти про урештєнок Кіровоградщини, котрі брали участь у Великій Вітчизняній війні, згадати, як гертувалася їхня бойова юність, як вони здійснили подвиги.

І ось перші листи. Серед них — нарис крєззнавця із Знам'янки Олександра Рябошапки про льотчицю Євгенію Прохорова.

на жіночих авіаполків. Не стоїть остеронь і Женя. Наказом Народного Комісару Оборони від 15 грудня 1941 року Є. П. Прохорова призначається командиром 2-ї ескадрильї 586-го авіаполку. Разом із командиром К. І. Ягодкіною в короткий строк готують ескадрилью до бойових дій. Винишувачі «ЯК-1» по кількох разів на день знімалися в небо. Навчальний

парі з Валерією Хомяковою збили перший фашистський «Ю-88». Сріблясті смуги прожекторів схрещувалися, викреслювали на чорному небі кола, каздрати, трикутники. А два літаки зпзненно летіли своїм курсом, йшли на аеродром з перемогою. Відважні льотчиці за мужність і бойову майстерність були удостоєні подяки командира.

18 червня про-
гресивне людство
світу відзначає
100-річчя з дня на-
родження видатного
діяча болгарського
і міжнародного ко-
муністичного і ро-
бітничого руху Георгія
Димитрова.

ТРУДОВЕ ЛІТО-82

ЗАГІН ЛАШТУЄТЬСЯ В ДОРОГУ

До початку третього трудового семестру їм, 21 юнакові і дівчині з Кіровоградського державного педінституту імені О. С. Пушкіна залишилися чекати недовго. У липні їхній студагін «Дружба» (один із 16 у вузі) виїде до НРБ, щоб на славній добруджанській землі не тільки подружитися зі своїми болгарськими ровесниками, а й разом попрацювати, як наму, від душі. А поки що у студентів, майбутніх бійців, наскільки «гаряча» пора, що і в дощову прохолодну погоду «спена» не проходить. Сесія, прантіна, громадська робота, підготовка до від'їзду — все це витримують загартовані студентські плечі. Спіймати нині когось із «Дружби» — проблема. Однак із комісаром загону, третьокурсником фізико-математичного факультету Валерієм Сиваченком здалося зустрітись і поставити йому кілька запитань:

— Валерію, розкажи, будь ласка, як формувався СЗ і хто входить до його складу?

— Ще в лютому ми довідалися про цей незвичний поки що для нашої області загін. Бажаючи стати його бійцями було багато. Перед комітетом комсомолу вузу, комсомольськими бюро факультетів і курсів постало нелегке завдання: як із кількох бажаючих вибрати найдостойніших?

У першу чергу звертали увагу на навчання, громадську діяльність студента. Не на останньому місці було і те, чи брали участь хлопець або дівчина у третьому, трудовому семестрі. І ось відомі імена тих, хто поїде до братньої Болгарії. Це представники всіх семи факультетів вузу.

Приміром, Ольга Лобова з фізмату, Бахадир Холов з Мамат Карімов з філологічного факультету. Олена Жуковська, студентка факультету іноземних мов, відмінниця навчання. Всі

інші мають по одній — дві четвірки, а про третій у нас мова не йде взагалі.

— Певно, перш ніж їхати до Болгарії, необхідно знати про неї якомога більше, чи не так?

— Безперечно. Ми раз на тиждень збираємося і проводимо заняття, на яких детально вивчаємо історію Болгарії, економіку, культуру. Один студент готує якесь раніше визначене питання, а всі його доповнюють. Як правило, такі заняття проходять жваво, цікаво, пасивних тут не буває. Особливу увагу приділяємо значенню життя і революційної діяльності вождя болгарського народу, засновника БКП Георгія Димитрова, сторіччя якого все прогресивніше людство світу відзначатиме завтра. Ми гордімося тим, що відвідаємо Болгарію саме в такий знаменний рік.

— Як мені стало зрозуміло, бійці «Дружби» — майстри на всі руки...

— Так, але перш за все це люди, котрі вміють і люблять трудитися, котрі не злякає найскладніше і найвідповідальніше завдання. Бо всі 21, як я вже казав, учасники не одного трудового семестру. Ми ще точно не знаємо, що робитимемо, скоріше

всього допомагатимемо сільським трудівникам Толбухінського округу у збиранні врожаю. Ми застроєні не тільки на працю, а й на громадську роботу. Наші загонівські лектори Юрій Пастасенко і Тоня Левченко з історичного факультету готують цікаві лекції, загальновизнані інститутські артисти Елла Доманіна і Віктор Березняк відповідають за культурно-розважальну програму. Ну, а спортом у нас займаються буквально всі.

— Цікаво, а чи є серед вас знавці болгарської мови?

— Отут ми якраз і не на «висоті», хоча деякі пісні болгарською мовою вже вивчили. А заспіваємо їх студент історичного факультету Костя Рейзак. Він закінчив СШ № 14 імені Г. М. Димитрова м. Кіровограда, був членом одного з найстарішого в області клубу інтернаціональної дружби «Глобус» і учасником шкільного ансамблю політичної пісні. Йому болгарська мова дається найкраще. Але думаємо, що наше невисоке знання мови не зможе негативно вплинути на дружні стосунки з болгарськими хлопцями і дівчатами. Адже радісна, доброзичлива усмішка, теплий щирий потісник рук, слова «дружба», «мир», «солідарність» зрозумілі всім людям світу, що люблять мир і борються за нього.

Розмову веде
Т. СТОРОЖУК.

КНИГИ

ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

ПРО ПОЛУМ'ЯНОГО БОРЦЯ

Славний син болгарського народу Георгій Димитров присвятив своє полум'яне життя боротьбі за величкі ідеали комунізму. Його творчий вклад у розробку марксистсько-ленінського вчення важко переоцінити.

До 100-річчя від дня народження Г. Димитрова приурочено видання його творів «Под знаменем революційного інтернаціоналізму. Избранні статті та виступання» (М., «Мисль», 1982). Включені в книгу статті та промови Г. Димитрова періоду 1919—1948 років розкривають його внесок у розвиток міжнародного робітничого і комуністичного руху, стратегії і тактики боротьби проти фашизму, у побудову основ соціалізму в Болгарії, у зміцненні болгаро-радянської дружби.

Про напружену партійну і державну роботу керівника комуністичної партії Болгарії, про його зустрічі і бесіди з соратниками, діячами КПРС, міжнародного комуністичного та робітничого руху, з науковцями і митцями розповідається в книгах відомого болгарського публіциста, секретаря Георгія Димитрова Недельчо Ганчовського під спільною назвою «Георгій Димитров, какому я его видел и запомнил» (М., Политиздат, 1979).

Не можна без хвилювання читати книгу «Рассказы о Георгии Димитрове» (М., «Дет. лит», 1970). Радянські і болгарські автори, котрим довелося зустрічатися або працювати разом з Димитровим, розповідають про його дитячі та юнацькі роки. З юних літ він зазнав тяжкої праці, поневірянь і разом з

тим щастя революційної боротьби 12-річним хлопчиком Георгій пішов працювати друкарем в одну із софійських друкарень. Тут і почалася його революційна діяльність.

Про революційну діяльність Г. Димитрова докладно розповідає болгарський письменник Камен Калчев у романі «Сын рабочего класса» (К., «Молодь», 1964). Велику роль у формуванні болгарського вождя як революціонера відіграв роман Г. М. Чернишевського «Що робити?». Він мріяв, як і Рахметов, бути безстрашним і самовідданим, мріяв гартувати у боротьбі з трудностями волю і характер, присвятити життя великій справі робітничого класу. Найяскравіше ці риси проявилися у нього перед другою світовою війною. На дорожці з Мюнхена, де Димитров взяв участь в нелегальній конференції компартії Італії та Югославії, в Берліні він дізнається про підпалення рейхстагу. Тоді навіть і не подумав, що саме його, болгарського комуніста, який усе своє життя боровся за мир, виступав проти всякого терору, звинуватять у цій підлій акції. Про те, як фашисти арештували Г. Димитрова та його друзів Цопова і Танева, як він себе Димитров допитує і Лейпцігському процесі, розповідає книга А. Вексберга «После столетия!» (М., «Молодая гвардия», 1971). Про ці ж події читач довідається із твору чеської письменниці Марії Пуймановой «Игра с огнем» (М., «Худ. лит.» 1979).

Т. НЕДАШКІВСЬКА,
О. ШУГАЄВА.

ІСТИННИЙ АНТИФАШИСТ

Роль, яку зіграв Георгій Димитров у розкритті справжнього обличчя фашизму, його промова, кинута в лице фашизму, були одними із кращих уроків життя для молодих людей його покоління, котрі тільки починали усвідомлювати значення виникаючого фашизму. І хоча у той час я жив далеко, в Австралії, я пам'ятаю газетну статтю про те, як Георгій Димитров кинув виклик нацистському судовищу у Лейпцігу, голозі суду, обвинувачезі, Герінгові, Гітлерові і всім ганебній системі нацизму, котра звинувачувала його.

Нині важко оцінити важливість того зинлиму. Тепер про фашизм ми знаємо багато, але в той час ми лише стежили за його зародженням, і хоча кожна розсудлива людина того покоління відчувала до нього гідливість, небагато хто знав, як до нього ставитися. В Італії і в Німеччині фашисти вже підняли голову, але перед ними, хто виступав проти фашизму, стояли дві проблеми. Перша — становити народу в країні правничого фашизму. Друга — як запобігти його появі у країнах буржуазної демократії. Фактично, що запобігти його появі, необхідно було визнати закінченість істинним джерелом фашизму, адже фашизм був спрямований у першу чергу проти робітничого класу.

Істинний опір фашизму зародився в двох країнах, які першими потерпіли від нього — Німеччині та Італії. А невдовзі стало ясно, що, намагаючись послабити могутність робітничого класу, фашизм повинен був перед цим розправитися з одним політичним елементом — будь-яким виявом соціалістичної думки, і особливо з комуністичними партіями всіх країн «буржуазної демократії». В Італії та Німеччині комуністів і робітників убили тисячами. А тих, кого не вбили, просто кинули в концентраційні табори, де тисячі людей були приречені на загибель. До кільця зійшли мільйони робітників стали жертвами фашизму.

Для розправи з робітничим класом фашисти спотязну повели наступ на комуністів, намагаючись дискредитувати їх, називаючи їх терористами і анархістами. Але Димитров у своїй промові на суді в Лейпцігу зинчив цю фашистську тактику боротьби з робітничим класом. Його не змогли примусити замовкити. Його блискучий захист став своєрідним кодексом методів боротьби з фашистським класом. Його не тільки з боку робітничого класу, а й усіх людей. Одним із перших він проаналізував основу фашизму, його джерело. Знаючи, хто підтримує Гітлера, він сказав на суді в Лейпцігу: «Боротьба в стані націо-

нального фронту пов'язана із зинчливою боротьбою у провідних промислових колах Німеччини». Він сказав, що саме група фабрикантів зброї Крупп-Тіссен підтримувала нацистів, саме вони «хотіли встановити принцип абсолютного своєї політичної диктатури, значно зинзити життєвий рівень робітничого класу. Саме з цією метою для них було необхідно придумати революційний робітничий клас».

Боротьбі з цим Димитров присвятив саме життя. Він почав цю боротьбу ще до судилища в Лейпцігу, коли західний світ відкидав зв'язок між провідними капіталістами Німеччини і піднесенням націонал-соціалізму. Після того як Димитров вивразив із нацистської заповіді істинні дані про фашизм і ту загрозу, котру він несе робітничому класу. Виступаючи на VII конгресі Комуністичного Інтернаціоналу в 1935 році, він сказав про це дуже просто: «Імперіалістичні кола намагаються перекласти весь тягар кризи на плечі робітників. Тому їм потрібний фашизм. Вони намагаються розв'язати проблему ринку з допомогою гонезолення слабких народів, посилення колоніальної гниту і перекроювання світу воєнними засобами.

Тому їм потрібний фашизм. Вони прагнуть заграти розвиток революційних сил, зинчити революційний рух робітників і селян, почавши агресію проти Радянського Союзу... Тому їм потрібний фашизм».

Тоді ми почали розуміти, про що він говорить, але для нас надзвичайно корисно пам'ятати слова Димитрова і сьогодні, тому що багато що із сказаного тоді Димитровим актуальне і по цей день. У кожній західній країні існує проблема військово-промислового комплексу, якщо говорити словами президента Ейзенхауера. Ми знаємо, що англійський і американський капітал перебудовують свої ряди, щоб придумати робітничий рух, перекроїти світ на свій смак. Малі народи піддаються жорстокому тиску з боку старих імперіалістичних держав, і хоча старі імперії згинували навіки, в Європі і Сполучених Штатах Америки зинчили нові могутні фінансові групи, котрі знову намагаються поневолими слабкі народи і «перекроїти світ воєнними засобами».

Реальна загроза робітничому класові лежить у самій природі фашизму. Саме про це говорив Димитров. Він закликав нас не плутати негативні сторони соціал-демократії з фашизмом. Питання значно глибше. Він попереджував нас, що угодиницька роль соціал-демократів часто зблизяє робітни-

ків з пантелику і сприяє зинченню фашизму.

Димитров говорив, що часто слабкість і обман робітничого класу є результатом політики соціал-демократів за силу їхньої вузькості, опортунізму, нейтралізму і сліпоту. Він бичував помилки політичного мислення всіх політичних партій робітничого класу. Якщо ж ми проаналізуємо сучасну обстановку в західному світі, стає ясно, що уроки Димитрова нам потрібні знову й знову, хоча перед світом і стоять нові проблеми, новий зид реакції.

Ми знали, що Димитров — болгарин за походженням, але завжди думали про нього як про справжнього інтернаціоналіста нашого покоління. У міру нашого зинчнення ми навчилися поважати логіку його мислення. Ми знали, що коли-небудь, після поразки фашизму, Димитров зіграє свою роль у відродженні болгарського народу на соціалістичній основі і стане глашатаєм інтересів болгарського робітничого класу.

Я був у Москві у вересні 1944 року, коли болгарський народ підняв повстання і з допомогою Радянської Армії почав звільнювати етап звільнення своєї країни від фашистів. Через кілька днів Димитров проголосив свою знамениту декларацію, у якій говорилось, що перемогою Вітчизняного фронту мала величезно історичне значення, бо вона покляла початок новий ери. Але знову, у

своєму типологічному стилі, він попереджував, що перемога — тільки фундамент, тільки початок. Перемога повинна бути закріплена, Болгарія має будуватися «уперто і всебічно на цьому фундаменті».

Тільки через рік Димитров зміг повернутися в Болгарію. Країна вступала в майбутнє як народна республіка. Димитров прожив у цій країні чотири роки, але всі ці чотири роки ми стежили за тим, як ця героїчна людина, цей істинний антифашист, цей учитель покоління молоді приступає до завдання виховання нового покоління, покоління з новим майбутнім. І подібно тому, як моє покоління сприймало ці уроки, так і молодь нової Болгарії вчиться на заповідях Димитрова, тому що весь народ буде у вічному боргу перед цією людиною, котра написала: «У новій Болгарії місце кожного буде визначитися не іменем, не походженням, не становитим, а не думкою про самого себе, а виключно його вкладом в економічний, культурний і політичний прогрес його народу».

Це воїстину слова справжнього комуніста, правильні для всіх поколінь.

Джеймс Олдрідж,
англійський письменник.
(АПН).

В. о. редактора
А. РОМАНЮК.

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ

Знам'янське середнє міське професійно-технічне училище № 3

ЗАПРОШУЄ НА НАВЧАННЯ

Юнаків та дівчат, які мають освіту за 8—10 класів. Училище готує кваліфікованих робітників із середньою освітою по спеціальностям:

мюляр;
столяр;
електрогазоварник;
електромонтажник освітлювальних і силових установок;
монтажник по теплових і водних магістралях;
машиніст-кранівник мостових, козлових, баштових і автокранів;
малювальник - ліцевальник - плитковик;
оглядач вагонів;
слюсар-сантехнік, газозварник;
лицувальник - мозаїст, ліцевальник - плитковик; автослюсар.

Особам, які закінчили навчання в цих групах, видається документ про середню освіту й присвоюється розряд по спеціальності. Строк навчання — 3 роки.

Училище готує також кадри робітників за програмою професійно-технічних училищ по спеціальностям:

лицувальник - плитковик-штукатур (строк навчання — 2 роки);
столяр будівельний (строк навчання — 2 роки);
мюляр-монтажник (строк навчання — 1 рік);
електрогазоварник (строк навчання — 2 роки).

Адреса училища: Кіровоградська обл., м. Знам'янка, пров. Свердлова, 4. Тел. 20-75, 42-24, 22-28.

Дирекція. Зам. 65.

Кіровоградське технічне училище № 6

ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ

із числа осіб, які закінчили 10 класів, пройшли трудову підготовку в школі або навчально-виробничому комбінаті для набуття зі скороченим строком (6 місяців) навчання таких спеціальностей: токарь, слюсар механоскладальних робіт, слюсар по ремонту промислового устаткування (приймають із 17 років), електромонтер по ремонту й експлуатації електроустановок, слюсар по монтажу промислового устаткування (приймають із 17,5 року).

На базі 8, 10 класів (строк навчання 10 місяців) для набуття спеціальностей: токарь, токарь-револьверник, слюсар механоскладальних робіт, слюсар-ремонтник, слюсар-інструментальник, слюсар по монтажу промислового устаткування, електромонтер по експлуатації промислових установок, столяр-верстатник, електрозварник ручного дугового зварення, електрозварник напівавтоматичного зварення.

Стипендія — 30—70 крб. на місяць. Особи, які навчаються на базі 8 класів, перебувають на повному державному утриманні. Під час виробничої практики учні одержують 33 проценти від зароблених грошей.

Початок занять — 1 липня (груп зі скороченим строком навчання), всіх інших — 1 вересня.

Документи приймають щодня, крім неділі, з 9 до 16 години.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26.

Зам. 63.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

МІНІСТЕРСТВО ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ СРСР

КІРОВОГРАДСЬКЕ ВИЩЕ ЛЬОТНЕ УЧИЛИЩЕ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

ОГОЛОШУЄ НАБІР КУРСАНТІВ

на I курс 1982—1983 навчального року

Училище готує інженерів-пілотів й інженерів-штурманів для роботи на авіаційних підприємствах цивільної авіації.

Строк навчання по спеціальності інженер-пілот — 4 роки 2 місяці, по спеціальності інженер-штурман — 4 роки.

До училища приймають громадян СРСР чоловічої статі, що мають середню освіту й за станом здоров'я придатні до льотної роботи, віком на 1 вересня поточного року:

— на спеціальність інженер-пілот — до 22 років;

— на спеціальність штурман — до 23 років. Документи приймаються з 20 червня по 25 липня приймальні комісії в містах:

Кіровограді, індекс 316005, вул. Доброзольського, 1. КВЛУ ЦА; Москві, індекс 125493, вул. Пулковська, 61-а МП ЦА;

Ленінграді, індекс 196210, М-210, авіаістечко, ОЛЦА ЦА.

Крім цього, на спеціальності інженер-штурман прийом документів проводиться приймальними комісіями в таких містах:

664012, Иркутськ, вул. Комунарів, 3-а, філіал КІК ЦА;

660000, Красноярськ, вул. Аерофлотська, 12;

620020, Свердловськ, аеропорт Кольцово;

680329, Хабаровськ, вул. Дончук, 3. УКП КІІ ЦА; 463019, Актюбінськ, вул. Молдагулової, ВЛІУ; 480040, Алма-Ата, аеропорт;

700033, Ташкент, вул. Гоголя, 77, філіал КІІ ЦА.

Для вступу необхідно подати такі документи: заяву на ім'я начальника училища;

документ про середню освіту (оригінал);

характеристику для вступу до училища, завірну печаткою;

виписку із трудової книжки (для працюючих); медичну довідку (форма 286);

шість фотокарток 3×4 см;

автобіографію;

рентгензнімок придаткових пазух носа; довідку з психоневрологічного диспансеру.

По прибутті до училища вступники пред'являють паспорт і військовий квиток (приписне свідоцтво).

Вступні екзамени — з 1 по 20 серпня за програмами, затвердженими Міністерством вищої і середньої спеціальної освіти СРСР для вузів, з таких предметів:

математика (письмово і усно);

фізика (усно);

російська мова й література (твір).

Особи, які закінчили середній навчальний заклад з золотою медаллю або з дипломом з відзнакою, складають один екзамени з математики (письмово).

Адреса училища: 316005, м. Кіровоград, вул. Доброзольського, 1, приймальна комісія. Тел. 79-37-66.

Іхати тролейбусами №№ 2, 6, автобусом № 14 до зупинки вул. Короленка.

Кіровоградське середнє міське професійно-технічне училище № 4 по підготовці кваліфікованих робітників із середньою освітою

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1982—1983 навчальний рік

на такі спеціальності зі строком навчання — 3 роки:

слюсар-ремонтник, слюсар-інструментальник, слюсар-сантехнік, газозварник, токарь (токарь-револьверник, токарь-карусельник, оператор перетатів з програмовим керуванням), зі строком навчання — 1 рік;

слюсар механоскладальних робіт. Приймають юнаків та дівчат, які мають освіту за 8 класів.

Навчання в училищі безкоштовне. всі учні забезпечуються харчуванням, обмундированням і спеціальним одягом. Крім того, вони отримують плату за роботи виконані ними в процесі виробничого навчання. По закінченні училища

Вступники повинні подати такі документи:

документ про освіту,

медичну довідку (форма 286),

шість фотокарток 3×4 см,

довідку з місця проживання та про склад сім'ї.

Прийом документів щодня з 9 до 17 години, крім неділі.

Адреса училища, м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції № 20, тел. 7-25-91, 7-05-61.

Дирекція.

Зам. 44.

Полтавський електротехнічний технікум

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1982—1983 навчальний рік

На I і II курси денного відділення за спеціальностями:

промислове і цивільне будівництво; електрообладнання підприємств і устаткування.

На III курс заочного відділення за спеціальностями: електрообладнання промислових підприємств і устаткування;

промислове й цивільне будівництво.

Осіб, що мають неповну середню освіту, приймають на I курс денного відділення.

На II курс денного відділення приймають осіб із середньою освітою.

Ті, хто вступає на I курс, складають екзамени з української або російської мови (диктант), математики (усно).

Без вступних екзаменів зараховують: нагороджених після закінчення неповної середньої школи похвальною грамотою або після закінчення середньої школи із золотою чи срібною медаллю; офіцерів, прапорщиків й мічманів Збройних Сил СРСР, військ і органів Комітету державної безпеки СРСР, Міністерства внутрішніх справ СРСР, звільнених в запас із лав Радянської Армії (протягом двох років після звільнення).

На денне відділення — особи з оцінками «4» і «5» за 8-річну і середню школу за спеціальностями: електрообладнання промислових підприємств і устаткування;

електроосвітлювальні прилади й устаткування; промислове й цивільне будівництво.

Заяви приймають щодня, крім неділі, з 10 по 18 години, по суботах — до 14 години.

на I курс — з 1 червня по 31 липня;

на II курс — з 1 червня по 14 серпня;

на заочне відділення — з 3 травня по 10 серпня.

Учні денного відділення забезпечуються стипендією й гуртожитком на загальних підставах.

Заяви подавати на ім'я директора технікуму.

До заяви необхідно додати: документ про освіту (оригінал), довідку про стан здоров'я (форма № 286), 4 фотокартки 3×4 см, виписку з трудової книжки.

З 1 по 30 липня працюють підготовчі курси для вступників на денне відділення технікуму.

По довідках звертатися по телефону: 7-28-81, 2-76-51.

Документи надіслати на адресу: 314000, м. Полтава, вул. Пушкіна, № 83-а, електротехнічний технікум.

Дирекція.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-46-87; відділу військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оздоровлення — 2-56-65; фотолабораторії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-63.

Газета виходить в вівторок четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград вул. Гніпич, 2.